

Corporate Social Responsibility

Artikel trykt i
Corporate Social Responsibility.
Gengivelse af denne artikel
eller dele heraf er ikke tilladt
ifølge dansk lov om ophavsret.

Børsen Ledelseshåndbøger er
Danmarks største og stærkeste
videns- og udviklingsklub. Uanset
hvilket område eller emne du
beskæftiger dig med, får du her
et komplet opslagsværk på print,
cd-rom og internet, der giver
dig overblik og indsigt.

Ledelseshåndbogen er et praktisk
og overskueligt værktøj til dig,
der vil være 100% opdateret
inden for et bestemt område
– selvom du har en travl hverdag.

© Børsen Forum A/S, 2009

CSR-rapportering

– for små og mellemstore virksomheder

af General Manager Søren Albertsen, sal@crecea.dk,
CRECEA International A/S

1. Økonomi og værdier

Det er som på det personlige plan: Alle kan åbne døre, give blomster, klappe børn på hovedet eller give en hånd til den betrængte nabo. Men i det lange løb afsløres det altså, hvem der gør det af rendyrket udspekulerthed. og hvem der gør det af – idet mindste en grad af – ægte, grundfæstet indre værdi.

Der er ikke noget galt i, at man nyder den "gevinst", man får af at give blomster eller at hjælpe naboen – eller rettere, at man bliver bekræftet i, at det faktisk virker at "behandle andre, som man selv ønsker at blive behandlet". Men er det ren udspekulerthed, er heller ikke gevinsten langtidsholdbar.

**Det er ikke nok
at være go mod
naboen**

For en virksomhed er det ikke nok at være god mod naboen. For en anden af interessenterne – én af dem der på den ene eller anden måde påvirkes af produktion eller produkt – er jo dem der har penge investeret i virksomheden. Deres interesse er – ikke overraskende – bl.a. at de får udbytte af deres investering. En anden interesse kan for investorerne være at sikre de arbejdspladser, en økonomisk bæredygtig virksomhed kan skabe – og det vil glæde mindst en anden interessent: de ansatte.

Forretningsorientering og bæredygtige værdier bør gå hånd i hånd. Også i en CSR-rapport.

2. Det ideelle og det realistiske

Alle kan vel gennemskue, at det er bedst at levere en CSR-rapport, hvor alle interessenter inddrages med dialog og analyse, og hvor virksomhedens strategi og arbejdsområde er retningsgivende for CSR i det hele taget.

CSR-rapportering fra et 'skrivebordsperspektiv'

Når alt kommer til alt er det – i hvert fald fra et skrivebordsperspektiv – ligeså indlysende, at det er bedre at levere en CSR-rapport, der omhandler de temaer, der er vigtige for interessenterne og som er af væsentlig forretningsmæssig betydning for virksomheden end det er, at levere en rapport, der opremser mere eller mindre CSR-lignende tiltag i én uendelighed – uden sortering eller prioritering.

CSR-rapportering må ikke blive elitært

Der er i virkeligheden ikke så meget tvivl om, hvordan den ideelle proces og det ideelle produkt – selve rapporten – ser ud. I hvert fald ikke i overordnede termer. Men hvis CSR-rådgivere, som f.eks. CRECEA A/S, som jeg selv repræsenterer, prædiker, at den strategiske og involverende form for CSR-rapportering er den eneste gyldige, så bliver CSR elitært og meget lidt praktisk.

Et lille skridt i den rigtige retning er bedre end intet skridt

Det er ikke forkert, at den bedste CSR-rapportering er strategisk, forretningsorienteret, prioriterende og inddragende. Men man er nødt til at erkende, at et lille skridt i den rigtige retning er bedre end slet intet skridt.

Altså skal den knapt så strategiske rapportering – eller for den sags skyld det knapt så strategiske CSR-tiltag – eller den kun delvist hensigtsmæssige proces – ikke afvises blot fordi, det er en anelse amatøragtigt og ikke optimalt. Det kan jo være at det er det, der er realistisk.

3. Grundlag for at kunne rapportere

Før jeg kommer nærmere ind på dels den praktiske henholdsvis den ideelle tilgang til CSR-rapportering, vil jeg i det følgende give et kort rids af CSR-begrebets udvikling, en vurdering af fordelene ved CSR-rapportering, metoderne og bekymringerne, sådan som jeg nu ser det. Det giver forhåbentlig det nødvendige grundlag for rent faktisk at kunne rapportere.

4. CSR i udvikling

CSR er på ingen måde et nyt fænomen. Navnet måske, men indholdets alder kan man diskutere i det uendelige. Kineserne, der er godt i gang med at tage begrebet CSR til sig, ynder at referere til Confucius (551 BC – 479 BC), der fokuserede på retfærdig ledelse og socialt ansvar. I Europa kan vi som minimum referere til 1800 tallet, hvor flere virksomheder udøvede en form for CSR – f.eks. Rowntree virksomhederne, England i 1859, der tilbød undervisning af unge arbejdere, tandlæge og en pensionsfond – og også i Danmark findes der gode eksempler på socialt ansvarlige virksomheder.

I nyere tid kan man med god ret hævde, at CSR-begrebet stammer fra USA, hvor meget af det, vi i en del europæiske lande anser for lovstof, skulle – og skal – dækkes af frivillige indsatser. Derfor blev der i begyndelsen sat lighedstegn mellem CSR og velgørenhed. Begrebet CSR er nogenlunde samtidigt med Freemans berømte citat i 1970 *“The only business of business is business”*, som var hans forsvar for, at en virksomhed var socialt ansvarlig udelukkende ved at skabe beskæftigelse og skattegrundlag (dog ikke uvæsentligt: indenfor lovens rammer). CSR er således ikke af ny dato, men det er under konstant udvikling.

Prøv Ledelseshåndbogen i 10 dage for kun kr. 250,-

Klik ind på: www.blh.dk